

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA ZA USLUŽBENCE EVROPSKE UNIJE
(drugi senat)
z dne 10. julija 2014

Zadeva F-103/11

CG
proti
Evropski investicijski banki (EIB)

„Javni uslužbenci — Osebe EIB — Psihično nadlegovanje — Postopek preiskave — Odločitev predsednika, da ne bo ukrepal na podlagi pritožbe — Mnenje preiskovalnega odbora — Napačna opredelitev psihičnega nadlegovanja — Namernost ravnanja — Ugotovitev obstoja dejanj in simptomov psihičnega nadlegovanja — Iskanje vzročne zveze — Neobstoj — Nedoslednost mnenja preiskovalnega odbora — Očitna napaka pri presoji — Nepravilno ravnanje organa — Obveznost zaupnosti — Varstvo osebnih podatkov — Odškodninska tožba“

Predmet: Tožba, vložena na podlagi člena 270 PDEU, s katero CG Sodišču za uslužbence v bistvu predlaga, naj razglasi ničnost odločbe predsednika Evropske investicijske banke (v nadaljevanju: EIB) z dne 27. julija 2011 o tem, da ne bo ukrepal na podlagi njene pritožbe zaradi psihičnega nadlegovanja, in EIB naloži, naj ji povrne premoženjsko in nepremoženjsko škodo, ki naj bi jo utrpela zaradi nezakonnosti odločbe z dne 27. julija 2011, nadlegovanja, katerega žrtev naj bi domnevno bila, in nepravilnega ravnanja organov EIB.

Odločitev: Odločba predsednika Evropske investicijske banke z dne 27. julija 2011 se razglasi za nično. Evropski investicijski banki se naloži, naj CG plača 35.000 EUR. V preostalem se tožba zavrne. Evropska investicijska banka nosi svoje stroške in naloži se ji plačilo stroškov, ki jih je priglasila CG. Evropski nadzornik za varstvo podatkov, intervenient, nosi svoje stroške.

Povzetek

1. Uradniki — Uslužbenci Evropske investicijske banke — Notranja preiskava o domnevnem psihičnem nadlegovanju — Nepravilnosti v mnenju preiskovalnega odbora — Neupoštevanje opredelitve nadlegovanja, določene v notranjih dokumentih EIB — Neobstoj preverjanja povezave med očitanim dejanjem in simptomi domnevne žrtve — Odločba predsednika, sprejeta na podlagi mnenja o ustavitvi postopka v zvezi s pritožbo — Očitna napaka pri presoji (Kadrovski predpisi, člen 12a; Kodeks ravnanja osebja EIB, člen 3.6.1; Politika Evropske investicijske banke glede dostojanstva na delovnem mestu, člen 2.1)

2. Uradniki — Uslužbenci Evropske investicijske banke — Psihično nadlegovanje — Pojem — Vpliv na samospoštovanje in samozavest — Neobstoj zahteve po tem, da je ravnanje osebe, ki izvaja nadlegovanje, zlonamerno

(Kadrovski predpisi, člen 12a; Kodeks ravnanja osebja EIB, člen 3.6.1; Politika Evropske investicijske banke glede dostojanstva na delovnem mestu, člen 2.1)

3. Pritožbe uradnikov — Sodba o razglasitvi ničnosti — Učinki — Obveznost sprejetja izvedbenih ukrepov — Sodba, s katero se razglasi ničnost odločbe o neukrepanju na podlagi pritožbe zaradi psihičnega nadlegovanja — Odškodninski zahtevek za povrnitev premoženjske škode, ki jo je utrpela tožeča stranka — Prezgodaj vložen zahtevek

(člen 266 PDEU)

4. Pritožbe uradnikov — Odškodninska tožba — Razglasitev ničnosti izpodbijanega akta, ki ne zagotavlja ustrezne povrnitve nepremoženjske škode — Škoda, ki je povezana z negotovostjo in skrbmi tožeče stranke zaradi odločbe o ustavitvi postopka v zvezi z njeno pritožbo zaradi psihičnega nadlegovanja

(člen 340(2) PDEU)

5. Sodni postopek — Stroški — Določitev — Stroški, ki se povrnejo — Pojem — Stroški odvetnika, ki nastanejo v predhodnem postopku preiskave zaradi nadlegovanja — Izključitev

(Poslovnik Sodišča za uslužbence, člena 86 in 91)

6. Sodni postopek — Intervencija — Razlog, ki ga tožeča stranka ne uveljavlja — Nedopustnost

(Statut Sodišča, člen 40, četrty odstavek, in Priloga I, člen 7(1); Poslovnik sodišča za uslužbence, člen 110(3))

7. Uradniki — Uslužbenci Evropske investicijske banke — Notranja preiskava o domnevnem psihičnem nadlegovanju — Posredovanje celotne pritožbe domnevnemu nadlegovalcu s strani uprave v nasprotju z notranjo politiko EIB — Nepravilno ravnanje organa, zaradi katerega je mogoče uveljavljati odgovornost EIB

(člen 340 PDEU)

1. Napaka je očitna, kadar jo je mogoče zlahka opaziti in jasno odkriti na podlagi meril, ki veljajo za izvajanje pristojnosti za odločanje.

Odločba predsednika Evropske investicijske banke o ustavitvi postopka v zvezi s pritožbo zaradi psihičnega nadlegovanja, sprejeta na podlagi mnenja preiskovalnega odbora, vsebuje očitno napako pri presoji, ker je po eni strani iz navedenega mnenja razvidno, da ravnanje domnevnih nadlegovalcev ni bilo preučeno z vidika opredelitve pojma psihično nadlegovanje iz notranjih smernic Evropske investicijske banke, ter po drugi strani, da navedeno mnenje ni dosledno, ker sta v njem hkrati ugotovljena obstoj nekaterih dejanj, ki jih tožeča stranka očita domnevnima nadlegovalcema, in obstoj simptomov psihičnega nadlegovanja pri tožeči stranki, ne da bi preiskovalni odbor raziskal, ali so te simptome povzročila prvonavedena dejanja.

(Glej točki 66 in 87.)

Napotitev na:

Splošno sodišče Evropske unije: sodba Canga Fano/Svet, T-281/11 P, EU:T:2013:252, točka 127;

Sodišče za uslužbence: sodba Canga Fano/Svet, F-104/09, EU:F:2011:29, točka 35.

2. Psihično nadlegovanje v smislu člena 2.1 Politike Evropske investicijske banke glede dostojanstva na delovnem mestu v povezavi s členom 3.6.1 Kodeksa ravnanja osebja EIB obstaja, če so pripombe, obnašanje ali dejanja, ko so bili izrečeni ali storjeni, objektivno vplivali na samospoštovanje in samozavest osebe.

Prvič, pripombe, obnašanje ali dejanja iz člena 3.6.1 Kodeksa ravnanja morajo namreč vplivati na samospoštovanje in samozavest žrtve. Drugič, ker se ne zahteva, da je zadevno ravnanje namerno, ni treba ugotoviti, ali je bil namen teh pripomb, obnašanja ali dejanj prizadeti dostojanstvo osebe. Povedano drugače, psihično nadlegovanje lahko obstaja, ne da bi se zahtevalo, naj se dokaže, da je nadlegovalec s svojimi pripombami, obnašanjem ali dejanji namerno želel škoditi žrtvi.

(Glej točko 69.)

3. Posledica razglasitve sodišča o ničnosti akta je ta, da se ta akt odpravi iz pravnega reda z učinkom za nazaj in da če je bil razveljavljeni akt že izvršen, izničenje njegovih učinkov zahteva, da se ponovno vzpostavi pravni položaj, v katerem je bila tožeča stranka pred sprejetjem tega akta. Poleg tega mora v skladu s členom 266 PDEU institucija, katere akt je razglašen za ničn, sprejeti potrebne ukrepe za uskladitev s sodbo Sodišča.

V okviru ukrepov, ki jih je treba sprejeti za izvršitev sodbe o razglasitvi ničnosti odločbe institucije o ustavitvi postopka v zvezi s pritožbo zaradi psihičnega nadlegovanja, sodišče Unije v tej fazi navedeni instituciji ne more naložiti, naj tožeči stranki povrne premoženjsko škodo, ki naj bi jo utrpela, ker ne more vplivati na sklepe morebitnega novega postopka preiskave v zvezi s pritožbo. Iz tega je razvidno, da ni mogoče ugoditi predlogu tožeče stranke v tem smislu, saj je v vsakem primeru prezgoden.

(Glej točke 97, 98 in 115.)

Napotitev na:

Sodišče za uslužbence: sodba Kalmár/Europol, F-83/09, EU:F:2011:66, točka 88.

4. Razglasitev ničnosti nezakonitega akta se lahko sama po sebi šteje za primerno in načeloma zadostno odškodnino za kakršno koli nepremoženjsko škodo, ki jo je ta akt lahko povzročil, razen če tožeča stranka dokaže, da je utrpela nepremoženjsko škodo, ki jo je mogoče ločiti od nezakonnosti, na kateri temelji razglasitev ničnosti sporne odločbe, in ki je s to razglasitvijo ničnosti ne bi bilo mogoče v celoti povrniti. Občutek nepravilnosti in skrbi, ki jih osebi povzroča dejstvo, da mora skozi sodni postopek, da se ji priznajo pravice, lahko pomeni škodo, o kateri je mogoče sklepati zgolj iz dejstva, da je uprava ravnala nezakonito. To škodo je mogoče povrniti, kadar ni nadomeščena z zadoščenjem, ki izhaja iz razglasitve ničnosti zadevnega akta.

V zvezi z razglasitvijo ničnosti odločbe o ustavitvi upravnega postopka v zvezi s pritožbo tožeče stranke zaradi psihičnega nadlegovanja – tožeča stranka je bila zaradi navedene odločbe v negotovosti in skrbeh, ki pomenijo nepremoženjsko škodo, ki jo je mogoče ločiti od nezakonnosti, na kateri temelji razglasitev ničnosti te odločbe, in ki je zgolj z razglasitvijo ničnosti navedene odločbe ni mogoče v celoti povrniti.

(Glej točki 99 in 100.)

Napotitev na:

Sodišče za uslužbence: sodbi CC/Parlament, F-9/12, EU:F:2013:116, točka 128 (o kateri poteka postopek s pritožbo pred Splošnim sodiščem Evropske unije, zadeva T-457/13 P) in CH/Parlament, F-129/12, EU:F:2013:203, točka 64.

5. Stroški odvetnika, ki nastanejo med sodnim postopkom, so stroški, ki se lahko povrnejo pod pogoji iz člena 86 in naslednjih Poslovnika Sodišča za uslužbence, in jih je treba obravnavati v tem okviru. V zvezi s stroški odvetnika, ki nastanejo v postopku preiskave zaradi nadlegovanja, pa člen 91 navedenega poslovnika kot stroške, ki se lahko povrnejo, določa le tiste, ki so povezani s postopkom pred Sodiščem za uslužbence, brez stroškov, nastalih v fazi pred tem postopkom. Zato bi bilo priznanje stroškov, ki so bili priglašeni v postopku preiskave, izvedenim pred sodnim postopkom, za škodo, katere povrnitev je mogoča v okviru odškodninske tožbe, v nasprotju s tem, da ni mogoče zahtevati povrnitve stroškov, nastalih v tej fazi. Zato se tožeči stranki v okviru odškodninske tožbe ne morejo povrniti stroški in nagrada odvetnika, ki so ji nastali v postopku preiskave.

(Glej točko 117.)

6. Člen 40, četrti odstavek, Statuta Sodišča – ki se v skladu s členom 7(1) Priloge I k temu statutu uporablja za postopek pred Sodiščem za uslužbence – in člen 110(3) Poslovnika Sodišča za uslužbence sicer ne nasprotujeta temu, da intervenient poda nove trditve ali različne trditve od trditev stranke, ki jo podpira, da ne bi bila intervencija omejena na ponavljanje trditev tožeče stranke, vendar pa ni mogoče šteti, da te določbe intervenientu dopuščajo z navajanjem novih tožbenih razlogov spremeniti ali izkriviti okvir spora, kot je opredeljen v tožbi.

Ker intervenient ne more uveljavljati razloga, na katerega se tožba ne opira, je treba tak razlog zavreči kot nedopusten.

(Glej točki 144 in 145.)

Napotitev na:

Sodišče prve stopnje: sodbi BaByliss/Komisija, T-114/02, EU:T:2003:100, točka 417, in SELEX Sistemi Integrati/Komisija, T-155/04, EU:T:2006:387, točka 42.

7. V okoliščinah postopka preiskave zaradi psihičnega nadlegovanja iz besedila politike Evropske investicijske banke glede dostojanstva na delovnem mestu izhaja, da jo EIB krši, ko domnevemu nadlegovalcu posreduje celoten memorandum tožeče stranke. Zato ravna nepravilno, zaradi česar lahko nastane njena nepogodbena odgovornost.

Postopek preiskave namreč ne more neposredno privedi do sankcije za domnevnega nadlegovalca, saj se o navedeni sankciji lahko odloči šele po disciplinskem postopku. Zato EIB, ker se postopek preiskave ne more končati z aktom, ki bi posegal v položaj domnevnega nadlegovalca, nima pravice, da mu zaradi spoštovanja njegove pravice do obrambe posreduje vse osebne podatke pritožnice.

V zvezi s tem okoliščina, da pritožnica izrecno ne nasprotuje posredovanju svojega memoranduma, ne pomeni, da je EIB dovoljeno kršiti lastna notranja pravila.

Poleg tega, kadar memorandum vsebuje več osebnih podatkov pritožnice, med drugim podatke o njenem zdravstvenem stanju, posredovanje teh osebnih podatkov domnevemu nadlegovalcu pritožnici povzroči nepremoženjsko škodo.

(Glej točke od 146 do 149 in 151.)

Napotitev na:

Sodišče prve stopnje: sodba X/ECB, T-333/99, EU:T:2001:251.